

Partiet dette. Det eneste, jeg har gjort, er, at jeg har gjort opmærksom paa, at de forskellige Talere af den Retning havde afvigende Meninger, og at deres Begrundelser gik imod hinanden, saaledes at de Grunde, den ene Taler anførte, kunde anvendes mod den anden. Men dette er ikke fra min Side tænkt som noget Angreb paa Partiet som saadant. Det ærede Medlem har Ret i, at det er et i høj Grad sagligt Emne, der her er til Behandling.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at det, der var Tale om ved Modstanden mod § 8, var slet ikke at fritage Skatteydere med store Indtægter. Jeg maa dog sige, at det, der er Tale om ved Modstanden mod § 8, er, at man vil bevare for Skatteydere med ekstraordinært store Indtægter, fremkaldte af de ekstraordinære Forhold, den Mulighed at kunne unddrage sig en betydelig Del af deres Skat ved at flytte til en Kommune med lavere Skatteprocent. Det er den Bevægelse, man vil skabe Sikkerhed imod, og jeg tror, der staar en almindelig Retfærdighedsfølelse bag ved dette Ønske.

Dette kan jeg med det samme sige til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Richelieu), som paa dette Punkt havde sin særlige Bekymring. Det ærede Medlem sagde, at jeg ikke havde svaret paa hans Bemærkninger om den Fare, der var for Misbrug af denne Bestemmelse fra Kommunernes Side. Det er mig ikke klart, hvad Misbrug Kommunerne kan gøre af den Bestemmelse. Enhver Skatteyder er omgærdet af den almindelige Lovgivnings Beskyttelse mod Misbrug, ganske uanset hvilken Kommune han bor i. Kommunen kan ikke sætte hans Indtægt større, end den virkelig er — i hvert Fald ikke ud over de Tillægsprocenter, der kan komme som Følge af, at vedkommende ikke er villig til at opgive sin Indtægt —, og Kommunen kan ikke med Hensyn til Beskatningsformen gaa ud over de almindelige Grænser, Loven forudsætter. Derfor kan der aldeles intet Misbrug ske overfor nogen. Hvis nogen skulde blive krænket og — det havde jeg Indtryk af, at det ærede Medlem frygtede — derfor forlade vedkommende Kommune, vil han ikke være krænket over Misbrug, men han vil være krænket over, at Loven var bragt til Anvendelse overfor ham, den almindelige Lovgivning, som vil være bragt til Anvendelse overfor ham, fordi han har forsøgt at unddrage sig Lovens Anvendelse ved at flytte bort fra den Kommune, hvor han hørte hjemme. Det er kun mod disse Forsøg paa at unddrage sig den almindelige Lov-

givning paa Skattelovgivningens Omraade, denne Bestemmelse tager Sigte.

Det ærede Medlem sagde, at det kunde blive farligt for de paagældende Kommuner, idet saadanne Folk nok blev tvunget til at blive dér i denne det finansielle Stavnsbaands Tid, men bagefter forlod de den vedkommende Kommune og lod den ikke længer drage Fordel af de store, omfattende Erhvervsvirksomheder. Jeg tror dog, at de paagældende Kommuner vil kunne bære denne Udsigt og Risiko uden alt for store Bekymringer. Jeg tror nu ikke, der vil være saa overvættede mange, der overhovedet vil være tilbøjelige til paa saadan Vis at søge en Art Hævn overfor de paagældende Kommuner, men selv om der maatte være Folk, hos hvem der var Tilbøjelighed til det, vilde de allerfleste af dem, som har skabt virkelig store Virksomheder, aldeles ikke være i Stand til at fjerne disse Virksomheder fra de vedkommende Kommuner. Det er jo ikke nogen Tilfældighed, at de store Virksomheder ligger i København, det er ikke en Følge af, at de vedkommende har villet gøre godt imod Københavns Kommune ved at være dér med deres Virksomheder, men det er en Følge af, at København er den naturlige Plads for disse Virksomheder, og de kan ikke pludselig med blot nogen Udsigt til Fordel fjernes derfra, selv om de kommer til at betale den fulde Skat i Forhold til de Krav, som stilles i Københavns Kommune.

Tilbage er der saa egentlig kun den Bekymring, som begge de to ærede Medlemmer, til hvilke jeg sidst har talt, stadig har næret for, at det skulde gaa ud over nogle af Københavns Nabokommuner, som havde adskillige mindre gode Skatteydere. Ja, hvis disse Kommuner overvejende har særlig gode Skatteydere som Udflyttere fra København, rammes de af Loven, men saa er der heller ikke noget at sige til, at de rammes af Loven. Hvis de kun i meget ringe Grad har det, ja, saa rammes de ikke af Loven, og saa sker der dem intet ondt ved denne. De har maaske i de mindre gode Skatteydere fra København en almindelig Byrde, som de ikke bliver befriet for ved denne Lejlighed, men der lægges ikke nogen ny Byrde paa dem.

Formanden: Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Richelieu: Ogsaa jeg kan kun sige, at jeg haaber, at de vedkommende Kommuner vil kunne bære det, hvis mange af